GAZETTA KRAKOWSKA

Nro 34.

Z KRAKOWA DNIA 28. KWIETNIA 1816 Roku W NIEDZIELĘ.

*Z Warszawy d. 13 Kwietnia.*

*Ukonczenie Postanowienia Namiestnika Królewskiego, o Delegacyi administracyyney.*

Art. 37. W żadnym przypadku strona publiczna, równie iako i strona prywatna, nie może podawać do Delegacyi administracyyney więcey nad iedno obronćze pismo. Czas do podania odpowiedzi na pismo strony rekurs swoy popieraiącey, dozwala się do dni piętnastu od daty wręczenia.

Art. 38. Stosownie do ustanowionego w artykule 61ym troiakiego rodzaiu sporow, pod ostateczną decyzyą Delegacyi administracyyney oddanych, ustanowiono trzy wokandy, a razem i niezmienną koley, podług ktorey odsądzone będa z zastrzeżeniem, iż gdyby na którey z nich niedostawało spraw, lub te w krotszym czasie odbyły się, na owczas następuiąca z kolei wokanda, wziętą będzie do odbywania wpisow. Te trzy wokandy wywieszonemi bydź maią ciągle na drzwiach kancellaryi Delegacyi, a nawet i ogłaszanemi przez gazety publiczne, w miarę przybywaiących do wpisania interessow. Po odebraniu aktow spraw allewiacyynych z kancellaryi Rady Stanu, i od Deputacyi zastępuiącey Kommissyą podań i instrukcyi, Delegacya administracyyna wygotować niezwłocznie rozkaże wokandę tychże sporow, porządkiem dat, odesłania każdey do byłey Rady Stanu, lub do Rady Naywyższey Xięstwa, albo do tymczasowego Rzadu Królestwa. Pożniey zaś w miarę przybywaiących i odsyłanych do Delegacyi interessow spornych, będą one na wokandy umieszczonemi.

Art. 39 Każda sprawa lub superrewizya oddana będzie do referatu iednemu z Członkow Delegacyi; losowanie co tydzień odbywane stanowi o takowym rozkładzie referatow pomiędzy Członki. Assessorowie używani będą do referowania spraw allewiacyynych, oraz do innych prac, które okazałyby się potrzebnemi dla przygotowania sporu do ostatecznego rozstrzygnienia. Tam, gdzie zachodzić będą mozolne i zwikłane rachuby do wyiaśnienia i ocenienia, może Delegacya administracyyna wezwać główną Izbę rachunko-

wa, o przydanie dwoch lub trzech rachmistrzów.

Art. 40. Referat wygotowany, powinien bydź koleyno udzielonym wraz z aktami każdemu z Członkow, na dzień przynaymniey ieden, dla rozważnego przeyzrzenia; poczem sprawa porządkiem wpisow przychodzi do decyzyi, przy którey każdemu z Członkow wolno będzie zdanie swoie na piśmie złożyć do aktow.

Art. 41. Strona prywatna, która w przedmiocie dzierżawnych pretensyy z rekursem swoim bądź co do całey sprawy, bądź co do poiedynczey kategoryi, oddaloną zostanie, podpada karże niesłusznego wywołania i zwrotu kosztow. Kara ta wynosić będzie trzy procenta od summy, iaka wyrokiem delegacyi odciętą została, i niesłusznie żądaną była.

Art. 42. Delegacya administracyyna przesyła co dwa tygodnie do Rady Stanu rapport odbytych przez siebie czynności, z summarycznym wykazem każdey rozstrzygnioney sprawy i iey przedmiotu. Każdy przez nią wydany wyrok, powinien bydź natychmiast wraz z aktami odesłanym do właściwey Kommissyi rządowey, dla ściągnienia lub poszukiwania exekucyiego.

Art. 43. Delegacya administracyyna w przeciągu dwoch tygodni od czasu weyścia w obowiązki, wygotuie wewnętrzną ordynacya działań swoich dołączaiąc do niey wszelkie inne zwykłe przepisy i użyte formy w postępowaniu, które powyższemi artykułami niezostały obięte lub zmienione, albo też ściśley oznaczone.

Wykonanie niniey szego postanowienia, które w dzienniku praw umieszczenem bydź ma, Kommissyom rządowym, w czem do którey należy, poruczamy.

Działo się w Warszawie na posiedzeniu administracyynem d. 20 Lutego 1816.

(Podp.) *Zaiączek.*

Minister Przychodow i Skarbu

(Podpisano) T. *Matuszewicz.*

Radca Sekretarz Stanu

Jenerał Brygady

(Podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z Oryginałem:

Radca Sekr: Stanu, Jen: Bry:

(Podpis:) *Kossecki.*

Zgodno z wypisem:

Minister Sprawiedliwości

*Wawrzecki.*

Dzień ogłoszenia d. 30 Marca 1816.

---

Kommissya z woli Nayiaśnieyszego Cesarza i Króla ustanowiona, do rozdziału summy 100,000 zł. pol. na ubogich, którzy się do tronu o wsparcie, podczas bytności N. Pana w tuteyszey stolicy, udawali, nieodebrawszy żadnego dotąd zgłoszenia się od JPP. Justyny Morawskicy z Pułtuska, Fryderyki Treu z Nowodworu, Julianny Starczewskiey z Łęczycy, F. Dobrowolskiego, Fryderyki Firling, Bryg. Karczewskiey Woy. Kuczewskiego Agniesz. Korzeniowskiey z Siedlec. Kata. Kruszewskiey, Jana Papkiewicza, Karoliny Prechamps, Mary. Paczewiczowey, Anny Pretzmann z Kłodawy, de Rebensztok z Wrocławia, Schmidtzen z X. Poznańskiego, Karoliny Urboch z Bernsztadt, Mary. Wyszyńskiey z Uniejowa. Nota. Morozowey Karola Bordau, Karol. Zalewskiey, Chmielewskiey czyli Grochalskiey i włościan Brodni i Brzega, wzywa ich. aby się wraz z urzędowem świadectwami, za-

ręczaiącemi, że są temiż samemi, którzy się do N. Pana o wsparcie udawali, po assygnacye do kancellaryi Kommissyi, pod numer 57, w starem mieście na pierwszem piętrze będącey, naydaley w przeciągu 2ch miesięcy od daty dzisieyszey, zgłosili.

W Warszawie d. 5 Kwietnia 1816.

Sekretarz Kommissyi
*W. Skowroński.*

---

W Imieniu Nayiaśnieyszego
ALEXANDRA I.
CESARZA WSZECH ROSSYY, KROLA POLSKIEGO, &c. &c. &c,
Namiestnik Królewski w Radzie Stanu.

Przywodząc do skutku artykuł osmy organizacyi urzędu Municypalnego i Policyi Miasta Stołecznego Warszawy w dniu 10 Lutego r. b. przez nas wydaney, na przełożenie Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi, postanowiliśmy i stanowiemy:

Art. 1. Straż policyyna w Mieście Stołecznem Warszawie podzwierzchnictwem Prezydenta Municypalności i Policyi składać się będzie:

a) z iednego Setnika;

b) z dwoch Podsetnikow;

c) z dziesięciu Dziesiętnikow co do straży pieszey, i trzech Dziesiętnikow co do straży konney;

d) ze stu czterdziestu Strażnikow pieszych, i dwudziestu siedmiu Strażnikow konnych.

Art. 2. Prawa woyskowe i przepisy karności maią bydź zastosowanemi w miarę potrzeby do straży policyyney.

Art. 3. Służba w straży policyyney uwalnia od służby w woysku kraiowem, ieżeli zaciągnięty do teyże straży policyyney przesłuży w niey bez przerwy lat sześć.

Art. 4. Setnik i Podsetnik przez nas nominowanemi będą na przedstawienie Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi.

Art. 5. Mundur straży policyyney konney i pieszey będzie z sukna koloru granatowego z wyłogami błękitnemi, płaszcze z sukna szaraczkowego:

Art. 6. Sposob mundurowania, i płaca straży policyyney osobnym etatem przez nas potwierdzonym, a do ninieyszego postanowienia załączonym, są przepisane. — Koszta na to z kassy mieyskiey zastąpionemi bydź powinny.

Art. 7. Setnik i Podsetnikj do swych mundurow używać będą naramnikow złotych, takiegoż feldcechu i kordonow u kapelusza.

Art. 8. Powinność podczas służby tak przez Setnika iako i Podsetnikow, niemniey Dziesiętnikow i Strażnikow w przepisanych mundurach odbywaną zawsze bydź powinna.

Art. 9. Straż policyyna będzie sobie miała dostarczoną broń i pałasze z tey, którą gwardya narodowa była uzbroiona.

Art. 10. Służba i powinności straży policyyney tak pieszey iako i konney przez Prezydenta Municypalności i Policyi przepisane, pod zatwierdzenie Kommissyi Rządowey Spraw Wewnętrznych i Policyi przedstawionemi bydź powinny.

Dopełnienie ninieyszego postanowienia Kommissyiom Rządowym Spraw Wewnętrznych i Policyi, oraz Woyny, w czem do którey należy, polecamy.

Działo się w Warszawie na Posiedze-

niu Administracyynem d. 23 Marca 1816.

(Podpisano) *Zaiączek.*

Minis: S. Wew: i Pol: Radca Sek: St: Jen: Br:

(Podpis:) *T. Mostowski* (Podp:) *Kossecki.*

Zgodno z oryginałem:

Radzca Sekr: Stanu, Jenerał Brygady

(Podpisano) *Kossecki.*

Zgodno z kopiią urzędową, Aug: *Karski* S. I. *Gliński.* Sekr:

*Z Wiednia d. 19 Kwietnia.*

Przybyły tu wczoray z Monachium goniec przywiozł wiadomość, iż d. 14 b. m. podpisany tam został uroczysty traktat względem przyszłych granic między Austryą i Bawaryą przez pełnomocnikow Ces. Austryackiego i Bawarskiego. W moc tego traktatu wraca Austrya do ustąpionych w roku 1809 części Hausrukviertlu, iako też Innviertlu i Xięstwa Salcburskiego, wyiawszy powiaty Wagina, Titmaning, Teisendorf i Laufen, iako leżące na lewey stronie rzek Salca i Sali, tudzież pozostały ieszcze pod zwierzchnictwem Bawarskim urząd Tyrolski Vils, za co Austrya ustępuie koronie Bawarskiey posiadanie teraz na lewym i prawym brzegu Renu wsystkie kraie. Zaatwierdzenia tego traktatu będą w przeciągu dni 14 w Monachium wymienione, i dzień 1 Maia iest przeznaczony na obięcie w posiadłość, tak zwroconych Austryi, iako też Bawaryi ustąpionych ktaiow.

*Z Paryża d. 9 Kwietnia.*

Xże Wellington w następuiący poniedziałek lub wtorek wyiedzie ztąd do głowney swoiey kwatery do Cambray. Spodziewać się iednak należy, iż po obieździe stanowisk woyska sprzymierzonego tu powroci.

W Agen oczekiwany iest P. Bertrand, brat jenerała, który znayduie się przy Bonapartem na wyspie S. Heleny, i P. Merlin z Thionville, były członek konwencyi, który głosował na śmierć Ludwika XVI. (Zdaie się iż to mieysce na ich wygnanie iest przeznaczone.)

Tak iak w Niemczech i Anglii mamy u nas prorokow i bynaymniey nie iesteśmy w tey mierze upośledzionemi. W Narcy przy Newers dwoch Chłopow Merigot i Lucas odwiedził Anioł i wiele im rzeczy obiawił, które oni zaraz swoim współziomkom udzielili. Nazwali się pierwszemi sługami Boga, zebrali lud w polu i opowiedzieli mu co widzieli i słyszeli. Poki rzecz ta nie pociągała za sobą żadnych skutkow, miała się zwierzchność względem niey obojętnie; ale gdy zamieniła się w szaleństwo, zabroniono zgromadzania się. Z tem wszystkiem tak wiele zebrało się stronnikow i tak bardzo zspaliły się ich mózgi, że nie zważano nawet na zwierzchność, aż nakoniec musiano niepowołanych sług Bożych wziąść do więzienia.

D. 5 prezydował Król na radzie Ministrow od godziny 1 do 4tey po popołudniu. Napad podagry zupełnie J. K. Mość opuścił.

Sprawa względem ucieczki Lavaletta rozpocznie się d. 20 lub 21 b. m.

Nieustaiący sąd woienny 1wszey dywizyi w Paryżu rozstrzygnął d. 6. b. m. sprawę Jen. porucznika Drouot. Prezydował w tym sądzie Jenerał Danthouars, a Jenerał inżenierow Rogniat był iednym z sędziow. O godzinie 10 w wieczor wydał ten sąd większością 4 przeciw 3 głosom wyrok, iż Jenerał Drouot nie iest winnym napadnienia Francyi czyli rządu

zbroyną ręką. Oto są okoliczności sprawy: Zaczęła ona się o godzinie wpół do 11tey przed południem czytaniem pism oskarżenie popieraiących. Swiadkow było tylko 4rech trzech na piśmie dla nieprzytomności i choroby, a ieden osobiście. Pierwszym był P. Lacour, kommissarz woyskowy na wyspie Elbie, który d. 26 Lutego 1815 gdy woyska na okręty w Portoferaio wsiadły, widząc na grobli Jen. Drouot, żalił się przed nim, iż go zostawiaią na wyspie i nie dozwalaią mu dzielić niebezpieczeństw wyprawy. Ah! nie żal się, Kochany Panie, rzekł do niego Drouot; przedsiębierzemy głupstwo, i i gdyby mnie usłuchano, pozostalibyśmy na mieyscu. Swiadek widział potem oskarżonego w Bourges, który mu przypomniał swoie przepowiedzenie. — Pani Deschampes, żona nadwornego Furyera Napoleona życzyła Jen. Drouot d. 26 Lutego szczęśliwey podróży; ten ścisnąwszy ią za rękę rzekł do niey: Napoleon przedsiębierze tę wyprawę przeciw moiemu zdaniu; będziemy żałować wyspy Elby. Nazaiutrz Pani Borghese, siostra Napoleona, zdawała się bydź przerażoną smutną postawą, z iaką się Jen. Drouot pożegnał. — Baron Peroul, poborca i płatnik na wyspie Elbie, słyszał iak oskarżony wyrzekł: Czyniłem wszystko, co mogłem, dla odwiedzenia Cesarza od iego przedsięwzięcia; a nawet na korwecie, która zwiozła Bonapartego pod brzegi Francuzkie, rzekł tenże, pokazuiąc na Drounta; gdybym był usłuchał tego białego człowieka, powinienem był w Portoferaio zostać; lecz więcey tam ieszcze było dla mnie niebezpieczeństwa. — Marszałek Macdonald, Xże Tarentu, zeznał iako czwarty świadek: iż gdy przybył do Bourges dla obięcia dowodztwa nad woyskiem nad Loarą, Jen. Drouot złożył swoie nad gwardyą, i stosuiąc się do rosporządzenia pod 24 Lipca stawił się iako jeniec. Musi mu oddać sprawiedliwość, iż w niebezpieczney chwili po kapitulacyi Paryzkiey d. 3 Lipca, bardzo mądrze sobie postąpił i gwardyą w przyzwoitych obrębach utrzymał. Zgromadził ią znowu za Loarą i Królowi poddał. Przykład ten skutkował bardzo na reszcie woyska i przyłożył się do rozwiązania onego. — Nim rzeczony Marszałek dla złożenia swoiego świadectwa przybył, Jenerał Drouot był wprowadzony i od prezesa badany. Na pierwsze pytanie odpowiedział: Nazywam się Antoni Drouot, mam 42 lat, iestem rodem z Nancy, iestem Hrabią, Jen. porucznikiem, officerem legii honorowey. — P. Gdzieś się WPan znaydował w d. 11 Kwietnia 1814? O. W Fontainebleau przy Napoleonie; byłem iego adjutantem i majorem iego gwardyi. — P. Kiedyżeś WPan złożył tę dostoyność? — O. D. 11 Kwietnia gdy traktat został zatwierdzony. — P. Gdzież potem udałeś się? — O. Z Napoleonem na wyspę Elbę, którey za swoim tam przybyciem mianował mnie gubernatorem i powierzył mi dowoźtwo nad swoią gwardyą. — P. Jakież WPan miałeś upoważnienie wniyść w obcą służbę? — O. Upoważnieniem moim był traktat 11 Kwietnia. — P. To było tylko warunkowe? — O. Ośmnasty artykuł iego traktatu nie wkładał na tych, którzy z Napoleonem iść chcieli, żadnych warunkow. — P. Bawiłżeś WPan ciągle na wyspie Elbie? — O. Nie opuściłem iey aż d. 26 Lutego. Napoleon rzekł

do mnie podczas przechadzki na 8 do 10 dni przed odpłynieniem, że cała Francya go żałuie, i że w krótce opuści tę wyspę dla dogodzenia życzeniom Francuzow. — P. Nie wiadoma WPanu była żadna odezwa, które towarzysze Bonapartego do woyska Francuzkiego wydali? — O. Wiadoma mi iedna była, którą Bonaparte podczas podroży sam napisał, i przy wysiądzeniu do podpisania mi podał. — P. Poznażże ią WPan? — O. Poznam — Tu podano oskarżonemu dwie odezwy; iedna, która była przybita, druga w Monitorze ogłoszona; obie zawierały obelgi na Króla i zachęcenia do rewolucyi. — Zadney z tych, rzekł oskarżony, nie podpisałem, i znayduię między obiema i tą którą podpisałem wielką rożnicę; ostatnia wzywała w prawdzie woysko do łączenia się pod chorągwie Napoleona, ale nie było w wniey żadnych osobistości, które tu z gniewem postrzegam. — P. Jak wielka była liczba woyska? — O. Około 840 ludzi. — Jakże przy tak małey sile można sobie było iaką obiecywać pomyślność? — O. Przekonanemi byliśmy, iż nikt zbroyną ręką na nas nie uderzy. Gdy mi Napoleon udzielił swoy plan, sprzeciwiałem mu się ile mi moie powołanie dozwalało; ale niestety! nie usłuchał mey rady; wiązała mnie do niego przysięga i musiałem się z nim udać. — Na pytanie dla czego nie udał się z nim do Roszfortu, odpowiedział, iż dla tego, że mu rząd tymczasowy powierzył dowodztwo nad gwardyą. — Po ukończonem badaniu i wysłuchaniu świadkow, prokurator Królewski oświadczył, iż Jenerał Drouot nie iest winnem, poczem prezes sądu ogłosił uniewinniaiący go wyrok. — Zaraz po uwolnieniu swoim odwiedził Jen. Drouot Xcia Duras, pierwszego szambelana J. K. Mci i Marszałka Macdonalda.

Hr. Choiseul-Gouffier odzyskał teraz pałac, który Bonaparte darował był Sieyesowi.

X. Lejeas, którego Oyciec S. w roku 1809 biskupem Leodyyskim mianował, poiechał tam teraz.

Podług iednego z pism tuteyszych Marszałek Augereau, którego maiątek do 9 mill. fr. podaią, osiada niezawodnie w Offenbachu pod Frankfortem.

Ministrowie udali się d. 5 do izby Deputowanych. Minister spraw wewnętrznych zabrał głos i między innemi wyraził: W miesiącu Lipcu, owych wiecznie pamiętnych dniach, w których Król naszey miłości wrocony został, naypierwszą iego było myślą, naypierwszem życzeniem zebrać około siebie deputowanych z departamentow. Dwa rozporządzenia przepisywały sposoby ich obrania. Izba Deputowanych, która w owey radosney, a nawet powiedzieć można powszechnie upragnioney chwili, utworzoną została, godną była szlachetnego mandatu, który otrzymała, i od zebrania się wszystkie iey myśli, wszystkie życzenia oznacza życzenie ustalenia na zawsze Monarchii. Ponieważ akt konstytucyyny nakazuie uchwalenie ustawy względem obierania deputowanych, podany wam przeto został proiekt. Rozebraliście go nayściśley, odmienili i z wielu dodatkami do izby Parow odesłali. Izba Parow sądziła, iż ustawę względem obiorow, iakieyby życzyć należało, iakiey akt konstytucyyny, okoliczności i teraźnieysza potrzeba narodu wyciągaią, należało do dalszego czasu od-

łożyć. Francya została zatem w tey chwili bez ustawy względem obiorow. Król mniema, iż należy temu zaradzić. Jednym z nayistotnieyszych praw korony iest rozwiązanie izby, prawo, któregoście w wszystkich waszych naradzeniach konieczność uznali, to prawo wymaga, aby Francya nie zostawała nigdy bez ustawy względem obiorow. Nastręcza się atoli naydogodnieyszy sposób, a ten iest, ażeby wydane w Lipcu rozporządzenia, podług których obiorcze ciała zwołane, naradzały się i deputowanych obrały, w ustawę zamienić.,, — Tu przeczytał Minister w tey mierze proiekt, którego treść następuiąca: Art. 1 i 2 rozporządzenia z d. 13 i 21 Lipca maią we wszystkiem moc ustaw co się tycze ciał obiorczych, sposobu obierania, liczby i wieku deputowanych. Ciała wybiorcze utrzymane są iak były temi rozporządzeniami zwołane, bez przybierania nowych adjunktow, poki ustawa inaczey nierozrządzi.

Wczoraysze posiedzenie izby Deputowanych tak było burzliwe, iakiego ieszcze nie było. Prezes Lainé proponował wedle dziennego porządku roztrząsanie budżetu, gdy członek kommissyi względem podanego iak wyżey proiektu do ustawy względem obiorow, P. Villele, żądał głosu dla zdania w imieniu teyże kommissyi sprawy. Prezes sprzeciwiał się temu z powodu, iż nie był pierwey o tem uwiadomiony, ani Ministrow mógł uwiadomić. Na to oświadczenie odpowiedziano ostro, i tak dalecę się uniesiono, iż na napominanie prezesa do porządku, zadawano mu kłamstwo, i t. d. Nakoniec musiał krzesło opuścić, i zastępca iego, P. Bouville, zapytał się potem izby, czyli P. Villele ma zdać sprawę, co uchwalono. Zdaiący sprawę wniosł poprawę do proiektu w treści: " iż na posiedzeniach roku 1816 podana ma bydź ostateczna ustawa względem obiorow, i aż do iev przyięcia, ciała obiorcze maią w takim pozostać stanie w iakim teraz się znayduią i do żadnych nie przystępować obiorow, chybaby izba na mocy 56 artykułu konstytucvi rozwiązaną została.,, Potem naradzano się, czyli rzecz ta pierwey lub po ukończeniu naradzeń względem budżetu ma bydź rozstrzygniona. Znaczna większość była za szypkiem załatwieniem i wyznaczono do tego d. 10 b. m. i zdanie sprawy przez P. Villele kazano drukować. (Tak znowu odniosła izba Deputowanych zwycięztwo nad Ministrami.)

*Z Frankfortu d. 11 Kwietnia.*

N. Cesarz Austryacki mianował dotychczasowego nadzwyczaynego swoiego posła i pełnomocnego Ministra przy Hanowerskim Dworze, Hr. Buol-Schauenstein, aktualnym swoim Ministrem przy seymie ligi Niemieckiey.

Wczoray przybył tu Jeneralny konsul N. Króla Hiszpańskiego, Kawaler Dezen Bermudez.

Między Epstein i doliną Lorsbach, w Xięstwie Nassau, odkryto znowu przedziwne żrodło wody leczącey, które w roku 1728 przez trzęsienie ziemi było zaginęło.

Podczas teraźnieyszego iarmarku białe Angielskie towary, których znaczne tu są zapasy, znayduią wielki pokup dla nizkich ich cen, za które Niemieckie i Szwaycarskie fabryki bez znaczney straty dać ich nie mogą. Stalowe towary, osobliwie fabryki w Sohlingen dla doskonałości swoiey, znayduią ieszcze ciągle po-

kup, poki dowoz Angielskich za niższą cenę nie zwali ich wziętości. Osadniczych towarow przybywa tu mnostwo wodą i tanio ich kupić można.

Panuiący od Stycznia suchy północno-wschodni wiatr zrodził w naszych okolicach wiele chorob i nawet pomoru. Na gorach Taunus leży ieszcze wielki śnieg; znawcy iednak obiecuią bardzo urodzayne lato na owoce.

*Od brzegow Menu d. 14 Kwietnia.*

D. 8 b. m. przybyło do Frankfortu przeszło 400 cudzoziemcow. D. 12 przybył tamże Królewicz Następca tronu Wirtemberskiego z swoią małżonką i zaraz w dalszą do Stuttgardu udał się drogę. Tegoż dnia przybył tam Jen. Pruski Hr. Gneisenau z Koblentz. Na początku przyszłego miesiąca spodziewany tamże iest Królewicz następca tronu Niderlandow powracaiąc z swoią małżonką z Peterzburga.

Lazaret Austryacki ma w krótce bydź z Weissenburga do Hagenau przeniesiony. Granice między Lautełą i w gorach nie są ieszcze oznaczone, i zawsze ieszcze zachodzą sprzeczki.

Prywatne listy z Monachium donoszą, iż 500 woyskowych sprzężaynych koni poszło do Salcburga dla przewiezienia ztamtąd do Monachium sprzętow woyskowych. Część taborow Następcy tronu poszła iuż do Aszaffenburga.

Ces. Austryacki kommissarz Händel w Frankforcie zakazał w Xięstwie Isenburskich wszystkich grow hazardownych, za co mu Senat Frankfortski posłał podziękowanie.

Niektóre korpusy pozostałych we Francyi woysk zprzymierzonych przenoszą, podług wiary godnych doniesień, przepisaną liczbę; n. p. korpus Angielski zamiast 30,000 ma 32,000 ludzi. Przy każdym zaś znayduie się nadzwyczay piękna i we wszystko opatrzona artylerya.

Fouché znayduie się ciągle w Dreznie i nie myślał dotąd o kupnie domu w Pradze.

Jenerał Francuzki Ameil został w Hanowerze aresztowany i tymczasowo do Hildesheim zaprowadzony.

Podług pism publicznych członek izby Deputowanych w Paryżu wyzwał iednego Ministra na poiedynek.

*Z Neapolu d. 22 Marca.*

Król mianował osoby dworu, które będą miały szczęście towarzyszyć Xiężniczce Maryi Karolinie do Francyi. Srodek ten zdawał się bydź potrzebnym dla zapobieżenia nieprzyiemności wielkiego orszaku; wymieniaią 48 wysokiey dostoyności osob pomiędzy któremi 16 z Sycylii, które ią chciały odprowadzić. Rzeczona Xiężniczka zostawiła w Palermo niezatarty pomnik swey przychylności i dobroczynności przez założenie szkoły dla dziewcząt, którey nauczycielki są płatnemi. — Król chcąc dać nowy dowod miłości ku swey wnuczce, rozkazał, aby w dniu iey odiazdu założone zostało konserwatorium kunsztow i rzemiosł pod nazwiskiem Opatrzności, które pod iey protekcyą zostawać będzie. — Wszystkie miasta królestwa ubiegaią się uświetnić zamęście powyższey Xiężniczki hoynem wsparciem ubogich. — Z tegoż powodu pomnożył J. K. Mość z prywatney swoiey kassy piątą częścią fondusz inwalidow.

Ośmiu do 10ciu znanych niechętnych zgromadziło się w d. 20 Marca dla obchodzenia Swięta S. Joachima; lecz zdał ich gospodarz i powiększey części zostali przez policyą powchyconemi.

# DODATEK
## DO N.^ro 34.
# GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 28 KWIETNIA 1816 Roku W NIEDZIELĘ

*Z Pałecznicy d. 18 Kwietnia.*

Z smutkiem i żałobą odpowiadaiącemi stracie, odprawił się w dniu dzisieyszym w Parafii Pałecznickiey obchod pogrzebowy JW. Katarzyny z Sołtykow Wielogłowskiey, Małżonki JW. Zastępcy Prefekta Dptu Krakowskiego, d. 15 b. m. i r. w wieku życia 35 lat po krotkiey chorobie z tego świata zeszłey. Licznie zebrane Duchowieństwo, maiące na czele JW. X. Nowińskiego, Jenerała nfułata Miechowskiego; krewni, tudzież zgromadzeni z całego powiatu Urzędnicy i Obywatele, dla oddania ostatniego hołdu szanownem zaletom Zmarłey, a razem dla dogodzenia uczuciom serc własnych, obecnością swoią ten akt żałobny uczcili. — W owym to dniu, w którym podobało się Wszechmocnemu przeciąć wątek iey życia, okropny cios śmierci wyrwał z łona nieutulonego w żalu Męża; tę nieocenioną dla niego Zonę; w owym to dniu niedorosłe dzieci; jedne zaledwo zaczenaiąc poznawać dowody troskliwości naylepszey swey Rodzicielki, drugie niemowlęta ieszcze, utraciły na zawsze w samym zarodzie to wyłączne szczęście, którego rozkrzewienie dziełem samey tylko tak dobrey Matki bydź może. W tym to także dniu powszechne rozrzewnienie iey służących i Włościan, z których oczu nadspodziewanie i bez powrotu zniknęła, zbiegaiących się, aby łzy wdzięczności nad iey Zwłokami ronili, udowodniło, że szczerze kochać ludzi i w człowieku szanować człowieka, między pierwsze poczytywała powinności. — Zywe te cnot Zmarłey pomniki są nayoczewistszemi iey życia świadkami; łzy zaś przyiacioł, krewnych i osieroconych, naywspanialszą obchodu pogrzebowego były ozdobą.

*Z Londynu d. 11 Kwietnia.*

Bonaparte miał pomiędzy niewolnikow Malayskich na wyspie S. Heleny wiele rozdać złota, dla pobudzenia ich do buntu. Pogłoska ta iest iednak nie pewna. Doniesienie, iakoby chciał uciec, tak teraz opowiadaią: Gdy Bonaparte podczas przechadzki przeszedł za oznaczoną dla niego granicę, pobiegł za nim stoiący na straży żołnierz, upadł w pośpiechu i wyleciał mu z karabinu lastok, który pod.

niosłszy zatchnął znowu. Bonaparte postrzegłszy to, rozumiał, że chciał do niego strzelić, wrocił się i użalił przed gubernatorem. Zrobiono zaraz badanie i okazało się, iż broń nie była nabita. Gdy pytano się żołnierza, czyliby prawdziwie był do Bonapartego strzelił, odpowiedział: pewnie,

Gazeta dworska donosi, iż Xże Rejent dozwolił Jen. por. woysk Hanowerskich Hr. Alten przyiąć i nosić ordery Rossyyski S. Anny, Niderlandski Wilhelma i Portugalski.

Podług pism naszych umarło w Paryżu roku 1815 żołnierzy Pruskich 154, Rossyyskich 23, Austryackich 5 Angielskich 1027.

P. Canning powroci tu na końcu b. m. z Lizbony i przeznaczony iest na prezesa rządowey kontroli. — W porcie Lizbońskim znayduie się 6000 Portugalskiego woyska zgromadzonego, ktore do Brazylii popłynie.

Mowią tu teraz, iż postanowiona zostanie opłata po 20 od sta od maiątku wyieżdzaiących za granicę Anglikow, ieżeli w oznaczonym czasie do kraiu niewrocą.

Z Anglii wywożą teraz bardzo wiele koni, a mianowicie klacz do Rossyi i do Niemiec.

Sprawa uwięzionych w Paryżu Anglikow będzie razem z sprawą służących Lavaletta i dozorcy więzienia rozstrzygniona, Jen. prokurator Francuzki zarzuca oprocz tego Anglikom, iż należeli do niespokoynych głow we Francyi i do nieprzyiacioł Burbonow, i że szczególniey sprzyiali Nejowi, i t. d.

Obrządek ślubu Xcia Koburgskiego odbędzie się cicho d. 25 b. m. Wieyski dom w Bodley naięty iest dla niego za 1200 f. szt. rocznie. Na liberyą obrany iest ciemno zielony kolor, białe spodnie i kamizelka. Do swey stayni kazał ten Xiążę 50 pięknych koni kupić. W dniu zaślubin chce Krolowa podług zwyczaiu mnostwo plackow kazać rozdać. Za mieszkanie w mieście dla nowożeńcow, to iest z domu Lorda Grenville, płacone będzie rocznie 2500 f. szt.

Przez dotychczasowe zmnieyszenie woyska oszczędzono iuż rocznie 228,000 f. szt.

Wieśniak nazwiskiem Brandbury stawionym iest teraz przed sąd za otrucie 4 swoich dzieci. Nieszczęśliwy dał każdemu z dzieci pewną ilość arszeniku zamiast Cremor-tartari. Gdy wszelka lekarska pomoc była daremna, zażył sam oyciec teyże trucizny, lecz przecież przy życiu utrzymany został. Zastanowienia rzecz godna, iż w wielu okolicach zaszły w tych czasach okropne zaboystwa.

Między muzycznemi tuteyszemi nowościami znayduie się marsz Xcia Koburgskiego i taniec walc z wyspy S. Heleny.

Przedaią tu teraz proszek, ktory rozpuszczony w wodzie wybornem staie się piwem.

Doniesienia z Hawanny pod d. 21 Lutego potwierdzaią doniesienie, iż woyska Krola Hiszpańskiego pod Jen. Murillo zdobyły miasto Santa Fe i że wszędzie rokoszanie pobitemi zostali. Morillo, naczelnik rokoszanow Mexyku został stracony. Ośm mill. piastrow i wiele kokczenili przybyło z Mexyku do Werakrux.

Piękny zbior dzieł kunsztu, ktory Lord Elgin chce narodowi odstąpić, szacowany iest 35,000 f. szt.

Francya upłaciła dotąd na należące

się Anglii summy 17 mill. fr.

D. 8 b. m. naradzano się w wyższey izbie nad billem względem uwięzienia Bonapartego na wyspie S. Heleny.

Lord Holland: Dla czegoż obowiązała się W. Brytaniia umową trzymania Bonapartego iako więźnia, nie waruiąc sobie nic za to? Dla czegoż obowiązała się względem obcych Mocarstw trzymania w więzieniu Bonapartego, ieżeli prawa narodow i kraiowe upoważniały ią do tego? Jeżeli Austrya i inne Mocarstwa sądziły, iż Bonaparte dla spokoyności Europy powinien bydź uwięziony, dla czegoż mamy to darmo czynić? Dla czegoż kładziemy na siebie więzy? Nie możesz się polityka Anglii odmienić i przeciw polityce Rossyi i Pruss działać? Daleko lepiey zrobionoby, gdyby wniesiono iedynie bill wynagrodzenia za strzeżenie Bonapartego; pragnę i żądam takowey odmiany w teraźnieyszym billu.

Lord Bathurst: Bonaparte znaydował się iako jeniec w naszych ręku; ale że zostawaliśmy w związku z obcemi Mocarstwami, był także ich jeńcem, a zatem potrzebny był w tey mierze traktat. Ze podięliśmy się za darmo iego strzeżenia, stało się dla tego, iż i inne Mocarstwa ofiarowały się toż samo za darmo uczynić strzeżenie go zaś przez W. Brytaniią było naydogodnieysze. Jakoż nie potrzebuiemy w tey mierze innego prawnego dowodu. Ninieyszy bill ogłasza Bonapartego jeńcem woiennym i to dosyć dla teraźnieyszego celu. Aże polityka nasza odmienić się może, przeto na ten przypadek inne Mocarstwa mogłyby słusznie żądać iakowego bezpieczeństwa.

Lord Holland: Właśnie też to nagaaniam, że podięto się stosownie do życzenia obcych Mocarstw obchodzić się z Bonapartem. Przypuszczam niepodobny wprawdzie przypadek, gdyby Austrya skłoniła się do osadzenia syna Napoleona na tronie Francuzkim i przyłożyła się do tego rewolucya we Francyi; a my potem przeciw pewnem Mocarstwom stałego lądu potrzebowaliśmy pomocy Austryi i Francyi, czyliż syn Napoleona nie położyłby za warunek uwolnienie swoiego oyca. Na owczas znaleźlibyśmy w wielkim kłopocie względem naszego układu z Rossyą i Prussami, a coś podobnego może ieszcze pod teraźnieyszemi Mocarstwami nastąpić.

Lord Kanclerz: Uwięzienie Bonapartego jest rzeczą konieczną. Wniosek Lorda Holland został potem odrzucony i bill powtornie odczytany.

*Z Hagi d. 13 Kwietnia.*

Nasz N. Król wyiechawszy d. 10 z rana z Bruxelli przybył tu dnia tegoż o godzinie 8 w wieczor. — Szambelan. Baron Lampius, otrzymał od Króla pozwolenie noszenia orderu Gwelfa.

W Belgii czyli w południowych Niderlandach maią bydź założone szkoły głowne w Lowanium, Gandawie i Leodyum.

*Z Trewiru d. 6 Kwietnia.*

Dziś tuteyszy sąd appellacyyny odsądził sprawę kommissarza rządowego Sack przeciw Professorowi Görres zatwierdzeniem wyroku sądu pierwszey instancyi w Koblentz, uznaiąc Professora Görres zupełnie za niewinnego.

## DONIESIENIA.

Dnia 5 Maia r. b. o godzinie 3 po południu, we wsi Goszczycach powiecie Hebdowskim Departamencie Krakowskim leżącey, rożne zboże iako to: żyto, pszenica, groch, ięcz-

mieńſi proso po kilkadziesiąt kop w snopie, iako też po kilkadziesiąt korcy każdego gatunku przez publiczną licytacyą za gotową zapłatę kurant monetę przedane zostanie. Życzący sobie kupienia takowego, w mieyscu, dniu i godzinie oznaczonych znaydować się zechcą. Dan w Krakowie d. 25 Kwietnia 1816.

*H. Kudlicki K. T. C. D. K.*

Wieś Krzyszkowice w Galicyi w Cyrkule Myślenickim półtrzeci mile od Krakowa za Mogielanami blisko Myślenic, pomiędzy dwiema publicznemi gościńcami od Krakowa i Lwowa do Wiednia idącemi w bliskości, z pańszczyzną ciągłą obfitą i pieszą z gruntami, łąkami znacznemi, lasem Dworskim, z młynami trzema, z tartakiem do rznięcia drzewa, z stawami, propinacyą znaczną, z Dworem, budynkami dworskiemi, z wygodami, które się okażą na gruncie iest do sprzedania.

Tegoż dziedzica wieś Szyszczyce z Attinencyą Wolica, gdzie Kościoł parafialny, w Królestwie Polskim, w powiecie Szkalbmirskim mil sześć od Krakowa w gruntach przennych i żytnych z lasami, Dworem porządnym i budynkami dobremi, z pańczyzną dostarczaiącą, z sadzawką. Ktoby sobie życzył kupna, którekolwiek dobra ma się udać lub do zwyż wspomnionych wsi lub w Krakowie pod Nr. 488 na drugim piętrze

W terytorium handlowego Miasta Podgorza przy Krakowie znayduie się Cegielnia wraz z dwiema piecami do wypalania wapna i Cegły, oraz i z innemi potrzebnemi pobudynkami w dobrym stanie znayduiącemi się do sprzedania: do tey Cegielni należą także grunta i łąki wynoszące morgow 45 sążni 292 Wiedeńskiey miary.

A zaś w bliskości od rzeczoney Cegielni znayduie się także folwark Zabłocie zwany, maiący gruntu 11 morgow, i zaś łąki 7 morgow, a 615 sążni □ wynoszące, które do tegoż samego właściciela należą. — Ktoby te dwie Realności nabyć życzył sobie, ma się do JPana Szczygielskiego w zmiankowaney Cegielni pod dawnym konskr: Nrem 8, a zaś teraźnieyszym Nr. 54 mieszkaiącym udać, gdzie o dalszych tey przedaży tyczących się okolicznościach zainformuie się.

Ninieyszym do publiczney podaie się wiadomości, iż wieś Kaźmierza wielka w powiecie Szkalbmirskim Dep. Krakowskim, w naypięknieyszych gruntach położona, maiąca przeszło 1200 morgow Chełmińskich obszerności, 10 kmieci pięciodniowych, 44 zagrodnikow trzechdniowych, i 20 komornikow, ogrod fruktowy, pałac, oficyny, stawy zarybione, szpiklerz nad Wisłą, sześć mil od Krakowa, a półtory od Wisły odległa, od S. Jana r. b. za pomierną cenę w monecie srebrney grubey, iest do sprzedaży. Życzący sobie takowey nabycia, raczy się do kancelaryi W. Kossowicza Notaryusza Deptu Krak. pod L. 674 przy ulicy Mikołayskiey w Krakowie mieszkaiącego, dla powzięcia dalszey wiadomości, zgłosić.

Inspektor Przychodów Miasta Wolnego niepodległego i ściśle Neutralnego Krakowa i Jego okręgu. Podaie do publiczney wiadomości, iż stósownie do Uchwały Wysokiego Senatu Rządzącego z dnia 9. Kwietnia 1816. Nro. 747. w dniu 15. Maia 1816. z rana od godziny 9tey w Biorze Inspektora Przychodów będzie się odbywała Licytacya na trzechletnią dzierżawę Propinacyie z Gróntami do tego należącemi w Dobrach skarbowych Bronowice Wielkie. Chęć maiący trzymania takowey Propinacyi nieomieszkaią na wyznaczony czas Osobiście lub przez Pełnomocnictwo przed Kommissyą Licyyną zgłosić, i w Wadium zaopatrzyć się. O warunkach Licytacyi będzie można w Biorze Inspektora na 3 dni przed nastąpioną Licytacyą zasiągnąć wiadomość. W Krakowie dnia 12. Kwietnia 1816. r.

*Wytyszkiewicz. Plinta.*

Dnia 30 Kwietnia r. b. o godzinie 3 po południu w mieście Zarkach na Folwarku 600 garcy wodki szumowki, tudziesz grochu korcy 30 żyta korcy 30 koni par dwie i krow 15 naywięcey daiącemu przez publiczną Licytacyą za gotową srebrną Courant monetę sprzedane zostaną. O czem chęć licytowania maiący uwiadomiaią się.

Dan w Krakowie dnia 12 Kwietnia 1816. —

*Jan Kanty Kowalski K. T. C. P. I. D. K.*